

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

XIV. Differentia 3. Iure cuilicet licitum est pro defensione rerum suarum
occidere alium, sialiter rem suam defendere non poßit,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

XIV.

DIFFERENTIA 3.

Iure civili cuiuslibet licitum est pro defensione rerum suarum occidere alium, si aliter rem suam defendere non possit, l. 4. n. Ad l. aquil. l. Furcem nocturnum, n. ad l. Corn. de sicariis. Iure Canonico autem clericis id prohibetur, c. Suscepimus, de homicid. & ibi G. off. Galvan. 90.

Bapt. a S. Blasio 139.

I. Legis 4. cit. verba sunt, si servum tuum latronem insidiantem mihi occidero, securus ero, nam adversus periculum naturalis ratio permittit se defendere. Unde interpretes inferunt: Nemo igitur punietur, qui maluit resistere, quam fugere. Nec enim ea lex fugam imperat, quæ vim vi repellere permittit; nec tantum protegere, sed etiam propulsare licet, etiam ministris Ecclesiarum cum sacris vacant, v. Panorm. in c. Clerici, de vita & honest. Clericor. Decium in l. vi vim, n. 31. n. de iust. & iur. Covar. in clem. Si furiosus, par. 3. §. und. Farinac. par. 5. Q. 125. n. 168. Fachin. l. 1. contr. loris, c. 31 §. Postrema. Vbi hanc sententiam verissimam esse pronunciat, omnesque quoad rem ipsam consentire, probatque ex l. Furem, cit. l. Vt allegas Casd. Tit. & l. 1. C. Vnde vi, ubi Imperator moderamen inculpatæ tutelæ requirit. Tunc enim res suas defendit quis cum tali moderamine, cum aliter eas tueri absque periculo suo non potest. Adde c. In- rufecisti, de homic. ibi re tuaque liberando, & c. Dilecto, de sent. excom. in 6. Deniq; l. Furem nocturnum, impunè laturum dicitur eum, qui nocturnum furem occidit, si parcere ei sine periculo suo non

potuit. Sine periculo suo, id est, ex mente Gottofredi, sui corporis, vel rerum suarum, quæ scilicet alicujus momenti sunt, nec aliter recuperari posse creduntur.

II. Clericis verò non permitti in vasorem rerum suarum è medio tollere ex c. cit. Suscepimus aliquicum Abbate colligunt, Glossa fanè, potius fugiendum esse dicit, & meritò irregularem fieri, qui, cum fugere posset, omisâ fugâ in vasorem occidit. Sed meliores Theologi & Interpretes ita temperant sententiam illam, ut fugiendum esse dicant, vel suadeant, quando fuga non est ignominiosa, vel periculosa fugienti. Quòd si mortis periculum induceret, vel ex eo, quia inimici à tergo instant, vel aggressor ex fuga majorem capiens audaciam facilius fugientem prehenderet, vel certò sciret clericus, se ab eo superatum cursu, & occisum iri, non fugere teneri aut parcere, nec occidendo irregularitatem incurrere, v. Barb. in c. Suscepimus, Laym. l. 3. par. 3. c. 4. Card. Lugo D. 10. sect. 8 n. 170. Soto l. 5. de iust.

Q. 1. ar. 7. Less. c. 9. Dub. 11.

Tamer. D. 4. q. 8. n. 69.

C 3 XV. DIE